

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De operatione bono[rum] dæmonu[m] secundum Porphyriu[m]. Cap. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

lamitates significari, Apollinique cum Typhonem interfecisset, nō annorum nouem, neq; ad tempus fugere necessarium fuisse, sed in alium mundum impulsio, post nouem magnos annos poenis purgato contigisse, ut ad oraculum, quod interim Themis custodiebat, rediret. Sic se habuerūt quā de Typhone & de Titanibus narratur. Dæmonum enim aduersus dæmonas pugnae fuerunt, & exilia eorum, qui uicti fuerant atq; supplicia, qualia Typhon, quoniam in Osirim, & Saturnus, quoniam in coelum peccauit, passus est. Quorū honores aut omnino apud nos defecerunt, aut minores sunt, cum in alio ipsi exulent mundo. Auidio enim etiam Solymos Licioꝝ uicinos Saturnum maxime ueneratos fuisse, Sed postq̄ Archalum & Arithon & Tosibim principes suos interfecit, fugisse inde ipsum testantur, ac ideo neglectum fuisse. His autē similia multa possumus a fabulis accipere. Si q̄o nominibus deoꝝ nōnullos dæmonas appellamus, minime mirū uideri debet, cui enim deoꝝ unusquisq; subijcitur, cuius uirtute sustentat, eius nomine solet nuncupari. Nam & nostrum alius Iouialis, alius Martialis, alius Mercurialis est. & multi forte ita nuncupati sunt, ut nomine rem ostendant. Multi cōtrarias etiam denominationes habuerunt. Hæc Plutarachus.

De operatione bonorum dæmonum scdm Porphyrū

CAPVT V.

NVnc rursus de bonoꝝ dæmonum uirtute atq; opatione a Porphyrio nōnulla colligamus. Iure namq; testimonio ipsius crebrius utimur, qui & nostræ religionis maxime hostis fuit, & exactissime Theologiā gentilium sciuisse putat. Is igitur in libro de Responsis, Pana Dionysi famulum enarrat fuisse, quē cum in numero bonoꝝ dæmonum collocet, agricolis quibusdam apparuisse confirmat, quos & repente postea mortuos asserit sic dicens, Pana Dionysi famulum fuisse Apollo isto respōso significauit. Nam cum nouem simul homines in quodā Branchidarum agro mortui essent, interrogantibus quānam necis eorum causa fuerat, sic Apollo respondit.

Torus Dionysi famulus pan auricq; cornis
Per nemora obscura gradiens, montesq; per altos
Pinū una atq; alia resonam syringa tenebat.

Gestabatq;

Gestabatq; manu, multos is corpore uasto.
 Prostrauit, mortiq; uiros dedit horridus ille.
 Audis homicidia: uides figuram? Paspicis res gestas panos, quas
 Apollo exposuit: Quomodo igitur bonus est dæmon, qui talia fa-
 ciebat? Sed cōsydera etiam alior; magnifice facta, quor; gratia cæ-
 lorelictō, in terra conuersant. Non enim modestiam aut iustitiā ex-
 emplo docuerunt, sed alij obscænis uoluptatibus, alij pugnis, alij ue-
 nationibus gaudent. Cum enim ab Apolline quereretur, si iuran-
 dum est, sic responsum fuisse ait,

Sunt calami matri diuum, sunt tympona curæ
 Fœmineiq; chori, dura atq; horrentia bella
 Pallas amat, nemora & saltus uenatibus apti,
 Dianam capiunt, lunoniq; humidus aer
 Debetur, Cereriq; seges, perquirat Osirim
 In latis Nili ripis fidissima coniunx.

Si ergo fistulæ atq; tympana talesq; sonitus & turba muliebris matri
 deor; gratissima sunt omni uirtute neglecta, hæc adhibenda esse ui-
 dentur. Mineruæ quoq; pugnae atq; bella, non pax nec quies homi-
 num, & Dianæ uariæ canes tanq; uenatrici nimium placent. Cur igi-
 tur relictis cæteris, quæ ad beatam uitam conducunt, hæc quæ gra-
 ta dijs sunt, non amplectuntur.

Quod dæmones cogunt ab hominibus.

CAPVT VI.

Agnam uero naturam dæmonum ea, quæ istis subiecit,
 m maxime ostendunt. Recte inquit a Pythagora dictum est
 nō sponte inuocatos deos, sed necessitate quadam impul-
 sos accedere, quibus alios maiore, alios minore impelli necessitate non
 ignoramus. Nonnulli autē quadam accedendi cōsuetudine, & maxi-
 me si natura boni sunt, facilius accedunt. Nonnulli cum inuocati ad-
 uenerint, nocere conent, præsertim si negligētius quispiam in ea re
 se habuerint. Hæc em̄ omnia uera esse, ac necessitate omnes inuoca-
 tos uenire a responsis eorum discere possumus, nō autem simplici-
 ter dicta necessitate, sed psuasione quadā per fusa cōgunt.

Exorata tuis ueni sermonibus istue
 Mortales quos consilio inuenere deorum.

Et in alio multo clarius,

k v Decelis